

TÍTOL: Corre a explicar-ho

VALOR: El suport emocional dels qui estímem ajuda a superar situacions tenses.

ENTRA EL SO D'UN AUTOBÚS

MARTA: Els dissabtes, quan acabo la classe de dansa, agafo l'autobús per tornar a casa. Hi pujo, m'assec i em dedico a mirar per la finestra.

MARTA: M'entretinc mirant la gent i els cotxes que passen. Un dia, estava tan distreta mirant per la finestra, que no em vaig adonar que un senyor s'havia assegut al meu costat, un senyor normal i corrent...

MARTA: Faltaven unes 10 o 12 cantonades per arribar a casa quan, de sobte, aquell senyor normal i corrent va començar a tocar-me les cames dissimuladament. Jo no sabia què fer de tan espantada que estava. Com vaig poder, em vaig aixecar; li vaig demanar que s'apartés una mica per deixar-me sortir i, quan vaig passar-li pel davant, em va posar les manasses al cul. Vaig sentir una ràbia terrible i em vaig allunyar ràpidament. Vaig fer sonar el timbre de l'autobús, vaig baixar a la parada següent i vaig arrencar a córrer cap a casa.

EL BUS S'ATURA

MARTA: Vaig baixar-ne d'un salt i vaig començar una cursa boja fins a casa. Jo notava que aquell senyor em perseguia.

MARTA: Quan vaig arribar a casa, la mare era a la porta regant les flors del jardí. Em va saludar i jo vaig arrencar a plorar amb totes les meves forces.

MARTA: PLORANT

MARE: Filla, què et passa? No ploris, explica'm què tens...

MARTA: (SOMICANT) Ha estat terrible, mare...

MARE: Què t'ha passat, filla? Explica-m'ho.

MARTA: Un senyor, mare, un senyor...

MARE: Un senyor què? Què t'ha fet?

MARTA: M'ha tocat les cames i el cul.

MARE: Desgraciat...

MARTA: He sortit corrent tan aviat com he pogut.

MARE: Has estat molt valenta, filla...

MARTA: Mentre corria pensava que no ho explicaria a ningú... Em feia vergonya.

MARE: Vergonya? És ell qui n'hauria de tenir, és ell qui ha comès un abús. Tu has fet bé de baixar de l'autobús i d'explicar-m'ho tot. Gràcies per confiar en mi.

MARTA: La mare diu que tant de bo que tots els nens i nenes a qui els passen aquestes coses fessin el que jo vaig fer: córrer per fugir i explicar-ho per demanar ajuda. Ningú, ni tan sols els meus familiars ni els meus amics, no té dret a tocar-me en contra de la meva voluntat. Ningú, ningú!